

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 forint.
Fél évre 2 forint.
Negyed évre 1 forint.

Egyes szám ára 8 krajczár.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

A múlt és a jövő.

Öt hosszú, viszontagságteljes hónap merült el mögöttünk az enyészetes múlt feneketlen tengerébe s mi bizalommal, kérdezve fordulunk a művelt olvasóközönség felé: Meg van-e elégedve eddigi munkánkkal és önzetlen működésünkkel, melynek teljesítésében mindenkor a becsületes, jó szándék, a nemzeti, hazafias törekvés, az igazságosságnak — mondjuk — sokszor az érdességig kifejezett, mindig megfelelően alkalmazott szigorú elve vezérelt.

Zászlónk jelszavai közül nem töröltünk ki semmit, de nem is adtunk hozzá semmit, a mi azoknak erkölcsi értékét akár kevesbitené, akár veszedelembé sodorhatná.

Megmaradtunk és megmaradunk kitűzött irányelvünk mellett, mely a város és a vidék érdekeit lehetőleg ápolni, gyámolítani, védeni és érvényre emelni ígéretet tett.

E szándékunkban és feltevé-
sünkben nem tántoríthat el senki,

semmi, de abban sem terrorizálhat, hogy rámutassunk és rátegyük ké-sünköt a fattyuhajtásokra, melyek egy fejlődni készülő város életében itt is, ott is nagy számban és gyakran kinőnek és annak fejlődését veszélyeztetik.

Azért ez alkalommal arra kér-jük az intéző köröket, hogy ha va-lamely hibára rámutattunk, ezen ne napi rendteréssel essenek át, mint-ha mi sem történt volna, mintha szó-ra mi sem lett volna téve, ha-nem igazítsák ki a hibát, orvosol-ják a bajt, mert a Léva és Vidéké-ben nem egy ember beszél, hanem egy nagyközönség, mely néz, lát, észrevesz, kritizál és nagyszámu adófizető, ki a városi adminisztrá-cióra megsarcoltatván a bajoknak orvoslását és látni akarja.

Nem nevezünk meg egyéneket addig, míg kilátásunk van rá, hogy azok felelősségük tudatában a fel-hozott hibát e nélkül is jóvá igye-keznek tenni, de ha e reménység-ünk csalódásba ejt, akkor név sze-

rint mutatunk majd rá az illetőre, a ki a kötelességét elhanyagolja, hadd lássa a közönség, kinek a jó-indulatán bukik fel vagy szenved hajótörést az igaz ügy diadala.

Mert a leleplezés akkor már kö-telességünkké válik. S a kötelesség-teljesítés jelszava szintén zászlónk-ra van írva.

Respektáljuk a nagyokat és ha-talmasokat is addig, míg kötelessé-geiket hiven teljesítik, de azért ko-rántsem higyjék, hogy rabszolgáik-ká alázkodunk. A kritika ostorát királyi jogarnak érezzük kezünkben, melyet tisztelgésnéppen csak akkor hajtunk meg előttünk, ha megér-demlik, ellenkező esetben azok feje felett is megsuhogtatjuk, a kik a hatalom birtokában magukat megkö-zelíthetlenné tartják.

Dicséretünkkel — ha kellett — nem fukarkodtunk, de ha mégis több volt a gáncs, mint a dicséret, arról nem mi tehetünk, hanem azok, kik arra az okot és alkalmat elő-készítették.

TÁRCZA.

Á pályaudvaron.

*Dübörgve, bontó, tompa zajjal
Siklik be im' a szörnyeteg
S megáll nyugodni röpké perere,
Hogy megszállják az emberek.*

*Aztán egy fütty . . . egy kézszorítás . . .
Megindul ismét a vonat
S viszi magával messze — messze
Az én beteg galambomat.*

*Meregre, hosszan bámulok még,
Amint az prüszköl s elrobog,
Köröttem újra esendes minden . . .
Hangosan csak szívom dobog.*

*S midőn a vonat sötét füstje
Eltűn amott a hegy megett,
Utánna még egy sóhajom száll
S köny lép el két szememet.*

Jour.

A stoláci hős.

(Miháleyics György.)

(Folytatás.)

VII.

Öt nap óta először történt, hogy a ci-tadella löszerszámai nem feleltek a magas-laton levő felkelők tüzelésének. Teljes nyu-galom uralkodott Stolác körül! A fegyver-szünetet arra használták fel, hogy az eltík-
kadt lovakat itatni vigyék; a várórség is jó és bővizű eisternában — melyet az utolsó órákban fedeztek fel egy elfalazott helyen — rátalált a rég nélkülözött üdítő italra.

Majd négy óra tájban délután a stoláci sikon előtűnt a dandár eleje és a vár fel-mentése biztosítva volt.

Aug. 22-én Jovanovics báró al-tábornagy nagyszámu kíséret élén, nyomában a 32-ik gyalogezred egy zászlóaljával Stolác városába bevonult. A citadellának minden zegét-zugát megszemlélte, a hol mindenütt a falakról visszapatant, számtalan puskagolyó takarta a földet, tanbizonyosságú a hat nap óta tartott küzdelem nagyságának.

A stoláci kerületre — a lakosságnak a felkelőkkel való s árulásszerű szövetekezése

miatt — 10,000 frt hadisare lett kivette, mely összegnek fele azonban a várórség élelmézé-séhez szükséges természetbeni szolgálmányok értékébe lett betudva.

Az augusztus 16—20-ig terjedő időben a zászlóaljnak összes vesztesége 10 halott és 25 sebesült volt, ezek között B e n e tartalékos hadnagy is, a ki Blanthér hadnagy segédkezése mellett — az ostrom alatt külö-nösen a török ágyúk használatával — tűntette ki magát.

. . . Miképen ment végbe kiténtetésem? — kérdi Ön, azt is el fogom beszélni. Midőn báró Jovanovics altábornagy a X V I I I. hadosztálynak a Nagy tábornok parancsnok-sága alatt levő 20-ik gyalogdandárral való egyesítése végett szeptember 12-én Domanovic felől jövet Stolác felé indult, kíséretével Stolác elé vonult, a község előtt a nyílt mezőségen leszállt és a citadellába Pachner al-ezredes és esekélységéért küldőneőt menesztett.

Jelentkezvén, 5 excellenciája közönyös beszélgetésbe eredt velünk. Ezalatt a köze-ledő csapatok az ut irányában tömör oszlo-pokba helyezkedtek, majd ennek végeztével 6 excellenciája jeladására fejfördulattal és

Hogy mit hoz a jövő nem tudhatjuk. De bizalommal nézünk elejbe, annál is inkább, mert a lezajlott mult erre jogot ad nekünk és hiszszük, hogy azok is meg fognak minket látni és kedvelni, a kik eddig különféle körülmények befolyása alatt ezt meg nem tették.

Kérjük a közönség szíves pártfogását, hogy támogatásával az igényeknek minél jobban megfelelhessünk.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS.

Október hó 1-sejével a Léva és Vidékre új előfizetést nyitunk.

Kérjük azon t. olvasóinkat, kiknek előfizetésük lejárt, hogy annak megújítása iránt intézkedni és ismerőseik körében a Léva és Vidékét ajánlani sziveskedjenek.

A Léva és Vidéke előfizetési ára:

Egész évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám 8 krért a kiadóhivataiban kapható, hozzá az előfizetési pénzek legcélszerűbben postautalvány nyal küldhetők.

A „LÉVA és VIDÉKE”

KIADÓHIVATALA.

Miként ketten . . .

Miként ketten azelőtt,
Felkeresem a mezőt,
Hajh de rajta virágot,
Nélküled nem találok.

Hő takarja a rétet,
A legszebbik emléket,
A sok virág alatta,
Boldog multját siratja.

gyefferrel tisztelegtek, a zenekar a néphimnuszot játszott és valamennyi zászló meghajtva a föld felé ereszkedett. Minthogy sejtésem sem volt, mit jelentsem mindez, állásba vágtam magam és „imához” tisztelegtem. Ekkor Jovanovics altábornagy elém lépett és beszéd kíséretében mellemre tűzte az arany vitézségi érmét. Aváratlan meglepetés és az ünnepélyes előzmények oly izgatottá tettek, hogy azt hittem érzéseimet elveszitem és mellemnek szét kell pattannia. — Egy pillanatra szédülés fogott el, úgy hogy alig tudtam hol vagyok. Aztán lassan magamhoz tértem és szemem könybe láadtak. De hogy mi történt és mit mondtak ez idő alatt, azt nem tudom. Csak arra emlékszem még, hogy ő excellenciája karon fogott és a zenével szemben jobb oldalára állított.

Ekkor a csapatok egy harei induló hangjai mellett felénk vonultak és feszes tartásban közvetlenül előttem eldefiloztak, mi-alatt szoborként álltam és az elvonuló csapatoknak szalutáltam. Ez ünnepély lefolyása alatt Stólae összes lakossága odagyült és kivánsi areal nézte végig a katonai látványosságot. A defilozás után a csapatoknak hosszabb pihenés lett engedélyezve, én pedig a hadosztály összes törzstiszteivel együtt ő excellenciája vendéglátó asztalához voltam hivatalos.

Ott jobbján ültem a fővezérnek, ki igen szép toasztal köszöntött fel, mire az összes

Nekem is a két szemem
Könybe láadt hirtelen,
Mert a mire gondolok,
Az oly fájó, hisz dolgot.

A mely virult azelőtt,
Hő takarja a mezőt,
S az a sziv, mely szeretett,
Nem enyém már — elveszett!

Gerő.

HIREK.

— Október 6. Megmozdult az egész ország, hogy pártkülönbség nélkül résztvegyen az aradi gyásznapi félévszázados évfordulójának megünneplésében. Nemesak Arad, a magyarnak ez a Golgotája fúzi virágait koszoruba a tizenhárom számbúra, hanem az egész nemzet osztatlanul készült leróni kegyeletének, haláljának és megemlékezésének adóját, a hare vértannú iránt. Megyék, városok, testületek egyaránt ünnepelnek. Városunkban holnap az összes hitfelekezetek templomában gyász isteni tisztelet lesz, melyekben a tanuló ifjuság testületileg fog résztvenni.

— A király nevenapja. Tegnap, október hó 4-én Ő felsége nevenapja alkalmából a lévai plébánia templomban reggel 9 órákor hálaadó isteni tisztelet volt az ének- és zenekedvelők közreműködésével. Az előadások e napon az összes iskolákban szüneteltek.

— Megyeegyháza. Vármegyénk törvényhatósági bizottsága ma egy hete tartotta évnegyedes rendes közgyűlését a főispán elnöklése mellett. A közgyűlést megelőzőleg nagy óvációban részesítették a főispánt s az őla küldöttségileg tisztelegtek a megyei tisztikar, a bizottsági tagok és a jegyzői kar üdvözölve őt abból az alkalmából, hogy Ő Felsége a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntette ki. A közgyűlés, miután az elnöklő főispán indítványára az elhunyt Kürthy József érdemeit jegyzőkönyvbe iktatni, továbbá Plösz és Hegedüs minisztereket v. b. t. tanácsossá történt kinevezésük alkalmából feliratilag üdvözölni elhatározta, az eléggé érdektelen tárgysorozatot simán és gyorsan tárgyalta le. Gyűlés után az egész tisztikar és a bizottsági tagok nagy része a főispán vendégei voltak.

— Változás a fegyhzamegyében. A hercegprimás Sankovich László lévai káplánt Póly-Szeccsenkőre plébánosná, s helyébe Tornyai Ferenc áldozópapot — ki az erdélyi egyházmegyéből lett átvéve — lévai káplánná nevezte ki. — Rozim József r. k. segéd-

felkész hasonló minőségben Ó-barsra, Fusz János volt Zelizi káplán pedig Budapestre hitoktatónak neveztetett ki.

— A lévai k. r. főgymnasium ifjusága folyó hó 6-án délelőtt kegyeletes gyászünnepséget rendez az aradi vértannak halálának félévszázados évfordulója alkalmából. A gyászünnepet Istentisztelet előzi meg 12-9-kor a kegyesrendiek templomában. — Vendégeket szívesen lát az igazgatóság.

— Kulisszak mögöl. Jó tréfát követtek el az itteni vadászok egy pesti urral, ki a tavasz óta váltig azon törte a fejét, miként lehetne a lévai alsóréti esodát élve vagy halva kézrekeríteni. Más ember az oroszlan-vadászatra sem tesz olyan előkészületet, mint tett X. ur a esoda kézrekerítésére. Vadonat-új vadászruhát csináltatott, s a legpompásabb berlini Piper-puskával a vállán, Soutamphontól hoztatott valódi angol disznóbőr patrón-táskával és a sárga kamáslikkal, a vadásztáskában 50 darab sörétes és 20 darab golyóstöltényvel, lábain szöges „bergsteiger”-ekkel, fején valódi gráci legujabb divatu vadászkalappal állított be Lévára a mult héten, hogy a Luyt. kompánia vadászmeisterénél jelentkezze. Ez hajlandó volt X. ur kértére az ismeretlen fenevad ellen hajtóvadászatot rendezni, mely másnap a következő sorrendben folyt le: Hajnalban Püspök Józsi — a „pixenspammer” — az alsó-réti kunyhóhoz utnak indítottat. Reggel a vadászok felébredvén, annyira erősítgették szívüket holmi jó-nevelésű „papramorgóval, hogy az utat csak koesin teltették meg az alsó-réti, mert X. ur bersteigeri sehoggy sem tudtak lépést tartani. Valahol a füzes gyarmati határban szálltak le, bejárták az óvári, hadányi és kéri határokat és öreg este lett mire az alsó-réthez értek. X. urnak karikát hányt a két szemre. Puskáját — melybe jó előre két üres patrón tettek — keményen szorongatta s bátran neki tartott a sötét kunyhónak, melynek belsejében — állítólag — a esoda siesztázi szokott. Közél érvén, két éles fűtyöt, majd mérges mormogást hallott. Ez tíz lépésre előtte ott mozgott a kunyhóajtóban a vidék ijesztő réme, az alsóréti esoda. A vadászok bátorították X. urat, ki egy pillanatra meggyökerezedett lábakkal bámult maga elé. Ittoztan alakatlan szörnyeteg volt az. Feje hiányzott, de a szája akkora volt, mint egy kemenceajtó. És tüzet lehel, valóságos szikrázó tüzet. No ennek a fele se tréfa! — így X. ur magában és hátrözongva emelte fegyverét arcához. Két lövés dördült el gyors egymásutánban. A fenevad ordított egyet és lángok kíséretében egész golyózápot zudított X. ur nyakába. Ez tolni akart még, de arra idő nem volt, mert a esoda gyorsan

meghívott urak kocintottak velem és kintütemhez a legszívesebben gratuláltak. A diné után a csapatok elvonultak, mi pedig Pachner alezredessel a várba visszatértünk.

Másnap egy öreg — az évek sulya alatt megörnyedt — török jött hozzám és megkért, mennék el egy asszonyhoz, ki a tegnapi kintütemesemkor megtudta, hogy az ő tábori őrségük két felkelőjét, kiknek egyike az ő férje volt, megöltém. A férje haláláról őhajt tolem kérdezni közelebbi adatokat.

A meghívásnak azon indoklással vonakodtam eleget tenni, hogy elég nehezemre esett két ember életét kioltani és kínos volna rám nézve a hátramaradottak szerencsétlenségét is végignézni. Mint katonaa eleget tettem kötelességemnek, tehát hagyjanak békében. Nagyon sajnálom, hogy ennek így kellett történnie, de én nem tehetek róla. — Másnap azonban ismét eljött a török és biztosított, hogy a családnak egyáltalán ninesen szándéka siránkozással szivemet megnehezíteni, sőt ellenkezőleg. Igértüket küldik, hogy mindenféle érzelmenyilvánítástól tartózkodni fognak.

Most már engedtem az Greg török tolakodásának s követve őt, az özvegy házába léptem. Midőn a szobába léptünk, senki sem volt benn, de rögtön rá, bejötték az özvegy gyermekei és a kerekformájú, vánkosok és szőnyegből összatékkolt diván köré csoportosulva rám bámultak. Pár perc mulva megnyit az ajtó és a török nő egy esze kavét

hozott részünkre a szobába. Kölesónös üdvözlések után helyielyt kínált meg és felszolgált a kavét. Ezután ő is helyet foglalt és megkérdezett, hogy történt férjével az eset. Mindent a legpontosabban beszéltem el neki, miközben megállapította, hogy az először meglőtt volt a férje; én pedig megtudtam, hogy a másik egy kevés ideig még életben maradt, de a nélkül, hogy az esetre vonatkozólag felvilágosításokat adhatott volna, neamsokára ő is eszméletét veszítette.

Bevégezve elbeszélésemet, — melyet az özvegy egy panaszhang nélkül a legnagyobb közönynyel hallgatott — elbucsztam tőle, mire a török nő még azt mondta: „Neked sikerült, mert Allah így akarta. Mert ha nem így akarta volna, meg kellett volna halnod és mint katonaa megtetted kötelességedet. Azért hát Allah áldása kísérjen utaidon!” Az özvegy állhatatos magatartásától mélyen megilletődve a várba ismét visszatértem.

Pachner alezredes később a vár hősis védelméért a Lipót-rend lovag keresztjével lett kintütemve s azonfeül „Stólae” nemesi előnevet is kapott.

(Vége.)

feléje tartott. Vadászását kereste, de biz az ottan maradt a reggeli szalonmázaskor. Mit tegyen mást, őre ment a szörnyeteggel. Bátor ember volt X. ur nagyon, nem hagyta magát. De a fenevad sem, mert úgy elkapta X. urat, mint egy pölyhöt és vitte be magával a kunyhó sötétjébe. X. ur fehetetlen volt és úgy érezte, hogy valami tüzes lávát önt a szájába az alsó-réti esoda. Nem védekezett, csak nyelte, nyelte a tüzet a végki-merülésig. Akkorra megérkezett a többi vadász is és a nagymester kiszabadította X. urat — Püspök Józsi karjából. Ezt öltözteték fel esodának, ez birkozott X. urral és ez toltott a megijedt ur szájába, finom tüzes francia konyakot, melytől az rövid idő alatt elázott. Másnap — hiába fedezték fel előtte a csinyt — váltig azt erősítette, hogy ő megvaskodott az alsó-réti esodával és azzal távozott Léváról, ha Isten élteti, a tavaszon bizonyosan közrekeríti a veszedelmes szörnyetegot.

Könyező katonák. Érdekes és meghatározó katonatörténet jutott a napokban tudomásunkra. Szeptember 10-én a lévai zászlóalj Gyékényesen táborozott. Reggel Mihályes György őrnagy, a stoláci hős, a harcra induló legénységhez gyönyörű beszédet intézett, megemlékezvén a magyarok korán elhunyt védangyaláról Erzsébet királynéről, majd imához vezényeltetett s míg a melabus kúrtzó hangjai mellett a zászlóalj bugzó fohásza szálltak az Eg felé, sok naptól barnított kemény férfiarcon barázdát szántott a szemekből kiszókkent keserű könyvesep, az igaz honfiszív csillogó gyémántja. Őreg katonák beszéltek, hogy az Isten szabad ege alatt szebb és meghatóbb jelenetre alig emlékeznek.

Kinevezés. Fehérvári László az aranyos-maróthi törvényszék bírja Szombathelyre alügyészszé neveztetett ki. Előléptetése általános örömet keltett.

Honvédszobor Selmechányán. Selmechány hazafias közönsége a szabadságharc emlékére a felszázados évforduló alkalmából éreszobrot emelt, melyet vasárnap f. hó 8-án lepleznek le nagy ünnepélyességgel. Városunkat a leplezési ünnepélyen Bödögh Lajos polgármester fogja képviselni.

Athelyezés. A magyar államvasutak balparti üzletvezetősége ifj. Altmann Antal helybeli vasúti személy-pénztáros ügyminőségben Hlavára helyezte át. Ohajtjuk, hogy a távozonak — ki új állását még a hét folyamán elfoglalja — állandó kísérője legyen a szerenese.

Felmentés — Kinevezés. Sipos József lévai járási főszolgabírói irnok ezen állásától felmentetett; helyébe — a vármegye főispánja — Kotték Ferenc aranyos-maróthi járási főszolgabírói végrehajtót nevezte ki.

Megbízás. A földművelésügyi nagy. kir. miniszter — mint a hivatalos lap közli — Moravék János zélti uradalmi intézőt, pusztá-kerekudvari lakost Barsvármegye lévai (alsó) járására az állandó gazdasági tudósítói tisztelet bízta meg.

Gyászír. Dillez Kálmán verébelyi kir. aljárásbíró folyó évi szeptember hó 29-én elhunyt. Közbeszélésben álló, pontos és szorgalmas tisztviselő volt. Az örök világosság fényeskedjék neki.

Személyi hírek. Holló Lajos országgyűlési képviselő, a „Magyarország” főszerkesztője rekoniati látogatása végett pár napig városunkban időzött. — Részvétellel emlékeztünk meg mult számunkban arról, hogy Máriássy István volt polgármesterünk súlyosan beteg. Amint örömmel halljuk, az öreg ur állapota jobbra fordult.

Hímen. Dr. Hámos Péter Barsmegye kir. tanfelügyelője szombaton vezette oltárhoz Dusovszky Mariska kisasszonyt az ar. maróthi polgári leányiskola tanítónőjét. — Dr. Reinfeld Bertalan losonei gyakorló-orvos eljegyezte Troszter Olga kisasszonyt Zsarnócin.

Szinészet Léván. Kellemes és szinte felejthetetlen hat estét szerzett műpártoló közönségünknek a Dombay művészpár. Mind a hat előadás a publikum élénk érdeklődése és részvétele mellett folyt le, a mi nem is esoda, mert úgy az előadott darabok megvá-

lasztása, mint maga a szabatos és összevágó előadás minden igényeket kielégíthetett. Dombay-nak vonzó egyénisége, kedves és művészi játéka, Dombaynak pedig az ő gyákorlottságát és kiváló tehetségét a közönség gyakran tapsolta meg. A midőn a művészpártól a magunk és a színházlátogató közönség nevében ezennel elbucszunk, ohajtjuk, hogy őket viszont látni mentül előbb szerencsénk legyen. Tehát a viszontlátásra!

A lévai hengermalomban. — mint erről alkalmunk volt meggyőződni — szépen haladnak a rendezési munkálatok. Nap-nap mellett érkezik a legmodernebb gépek, melyeket Wörner budapesti cég szállít és szerel fel. A mint halljuk, az új hengermalom november közepén megkezdí üzemet.

Rendőrt! Rendőrt! Sok utasa volt a f. hó 2-án d. u. 4 óra 35 percek Párkány-Nána felé induló vonatnak, de mindannyian megbotránkoztak azon a hangos és nem nyilvánosság elé való beszédnek, melylyel két részeg paraszt inzultált egy szegény rekútát egy harmadosztályú kocsiában. A vonatszemélyzet beavatkozása folytán verekedés nem történt ugyan, mégis feljegyezzük az esetet, csak azért, hogy megkérdezhessük, hol volt a rendőrség közege, kinek tudunkkal minden vonatnál jelen kellene lennie. Talán lekésett az omnibuszról?!

Halálos verekedés. Ily címen közli laptársunk, hogy Nagy István 20 éves vámosladányi legényt Karaffa György és társai esáki legények mult hó 25-én annyira elverték, hogy a kapott sebek következtében negyednapra meghalt. A mint értesülünk, a megéjtett hivatalos boncolás kiderítette, hogy ámbár Nagy István sebei súlyosak és életveszélyesek voltak, közvetlenül mégsem a verekedés áldozata, hanem öngyilkosság. A tilosban járt és ezért megvert legény ugyanis szegényében és szüleitől való félelmében önön kezével vetett véget életének.

Sokszorosan kitüntetett gyár. A folyó év szeptember havában Szegeden megtartott mezőgazdasági országos kiállítás alkalmával, az ismeretes több mint 400 éremmel kitüntetett M a y f a r t h P h. és t á r s j a cég es. kir. kiz. szab. mezőgazdasági gépjármű Bées II. szőlőpréseit, szőlőbogyózóit, szőlőzúzóit, önműködő szabadalmazott permetező-, szegecs- és repesny-irtó feeskendőit a magyar országos gazdasági egyesület Budapesten a legmagasabb kitüntetéssel a n a g y a r a n y é r e m m e l jutalmazta.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Torquatus. Igen örvendünk értesítésén, hogy végre ismét azon az uton halad tovább az életboldogság felé, melyről mástól évvel ezelőtt hű és esalftálmok által olvonyva lett. Fokozza pedig örömmünket azon kijelentése, hogy a megterében nagy részt a mi szerény utmutatásainknak és tanácsainknak tulajdonít. Csak egyet sajnálunk, hogy lekön örökre sötét nyomot hagyott műtökésünk, melylyel a multak rákfenéjét kivágták. Lássu, lassa! Tehát még sem volt igazu annak a reménytelenül szerelmes, bohó poétának, ki azt vallotta az erős akaratú, hogy „mindent legyőzhet véle az ember, csak a gyűlöletet nem és mindent kivíthat, csak a viszontszerelmet soha”. Olyan absurd állítás ez, melynek létjoga nincs, nem volt és nem is lesz soha, és Őn is csak azokban a kritikus perekben adhatott hitet neki, mikor szunnyadni érzé lélkében az energiát, a férfi lélek legpompásabb virágát. De így van az! A szerelem egyik lélkében felébreszti, hatalmassá növeli az akaratot, a másikban az erőset, a megdonthetetlenek hittet pozdorjává téri. A milyen a szellem — és a milyen annak tárgya! Ő urja visszanyerte az elvesztetté hitt erős akaratot. De nem győzte le vele a gyűlöletet? — mondja Őn. Többet ért el vele. Megacélozta, elvörtezte a szívét annyira, hogy a gyűlölet villámait lepatantant róla és visszaadta vele lélkének nyugalmát, mely immár nem fáradozik, nem eped többé azért, hogy szerelmet koldjandjon onnan, a hol nemcsak szerelmet, de még csak jóindulat sem tanayzót soha! Végre — okosan — belátta Őn, hogy egy önmagával is meghasonlott lélek megnyitkozása csak vesztésre lehetett volna mindkettőjüknek s kitért, visszelépett az utra, melyről mástól évvel ezelőtt hű és esalftálmok által invitá Minerva elvonatott. Udvozöljük s ha tényleg bekövetkezik, hogy e vidéket örökre elhagyja, másból terem magának existenciát, ne igyekezzék a multa iátyolt vetni, sőt időnként lebontasse föl róla az időfonta hálót, mert mindenkor tanulságos példaként lebeghet szemel előtt a mult, melynek fenyegető örvényéből saját creje mentette meg. — És semmisítse meg a legujabb axiomáját, mert bár szépen hangzik, címku solizma az, hogy: „Az elozló szerelem olyan, mint az összetépett menyasszonyi fátyol, arra elég, hogy a multat emlékkünbe visszaidézzé, de arra kevés, hogy titkos szív-

sebeinket vele elfödhessük. — Got by! — 1899. jun. 2. Nem maradhat tovább néma a fájdalom. Meg kell mondani, hogy nagyon . . . nagyon . . . Mindig a régi érzéseit, vágyak, ohajtások, ábrándok, csak a valóság, a fájdalom lesz napról-napra gyötörőbb, égetőbb. Azért mégis boldog az a szempillantás — **Petőfi róza.** Látható a jóakarattal. Elismerjük, hogy araválabb is lehetne, de hát elvégre is olyan kálappal köszön az ember, a milyen van. A levelet a véleménynyel együtt türelmetlenül várjuk. Udvozlet.

HIRDETÉSEK.

919.1899.

Árverési hirdmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbírószék 1899. évi V. 514-1. számú végzése következtében Huberth Vilmos ügyvéd által képviselt Barták György javára Chalupka János ellen 950 ft s jár. erejéig 1899. évi szeptember hó 9-én fogantatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 684 ft 46 krra beesült következő ingóságok, u. m.: üzleti berendezés, áruk, butorok stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbírószék 1899. évi V. 514-2. számú végzése folytán fenti tőkekövetelés s jár. erejéig Léván leendő eszközlésére 1899. évi október hó 10 napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a leg-többet ígérőnek, szükség esetén beesáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Léván, 1899. évi szeptember 26-án.

Tonhaiser

kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

A lemondás folytán megüresedett Verebely községi szülésznői állásra ezennel pályázat hirdetetik.

Javaldalmazás: a község pénztárából évi 100 ft készpénzfizetés és a szabályrendeletileg megállapított díjak.

A kellőleg felszerelt pályázati kérvények benyújtási határideje f. évi október hó 23-ik napja bezárólag, a választásé pedig f. évi október hó 25-ik napjának d. u. 2 órája.

Kelt Verebelyen, 1899. szeptember hó 24-én, a községi képviselő testület rendkívüli közgyűlésében.

Balogh

h. k. jegyző.

Czirok István

bíró.

Hirdetmény.

Verebely község vásári helypéncz szedési joga az 1900-ik évi január hó 1-től számítható három egymás után következő évre az ezennel f. évi október hó 25-ik napjának d. u. 2 órája kitűzött nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatni fog.

Kikiáltási ár: évi 316 ft.

Az árverési feltételek f. évi október hó 15-től kezdve a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Verebelyen, 1899. szeptember hó 24-én, a községi képviselő testület rendkívüli közgyűlésében.

Balogh

h. k. jegyző.

Czirok István

bíró.

Hirdetések
felvételnek
a kiadóhivatalban.

SCHULCZ IGNÁCZ

könyvnyomdája, könyvkötészete, könyv- és papirkereskedése, üzleti könyvek gyári raktára
LÉVÁN, Fötér, Bakó-féle ház.

Dusan berendezett könyvnyomdában minden e szakba vágó munkák elkészítettnek u. m.

Egyleti és pénzügyi nyomtatványok, folyóiratok, művek, üzletmegnyitási jelentések, eljegyzési és

esketési jelentések, mulatsági meghívók, Tánczrendek, Költségvetések, Számlák, Levélpapírok, Borítékok.

Czímkarttyák, Névjegyek stb. nyomtatványok a legizlésebb kivitelben és a legolcsóbb árak mellett.

Dus választéku raktárt tartok papír, író- és rajzszerkekből, üzleti- és emlékkönyvek, fénykép albumok és imakönyvekből.

Könyvkötészeti munkák izléses kivitele. Magyar kölesönkönyvtár a legmodernebb íróktól.

Jószerszám, fél munkát!
Gazdasági gépek, gepreszetek, tümlők, vízmentes ponyvák, merlegek és gepszijjak, szerszám, vas- és aczel, forráktár Portland, cement- és Hydraulikus mesz, stb.

Kapható: **KERN TESTVÉREKNEI, Léván.**

Cseplogépek külön árjegyzék szerint Kern Testvéreknei kapható.

Rehabilitáló poszta

Készítéses és Baeker-féle pomszort, nagy választékban készített tartók 30 frtól 45 frtig.

Konkolyozók (trilanzók)
minden gabonánam osztályozására, külön árjegyzék szerint 30 frtól 110 frtig.

30-59

Fischer Miksa LÉVA.

Fa- és érckoporsók, sirkoszorúk
ARANYBETŰS SZALLAGOK,
Temetkezési kellékek
RAKTÁRA.

21-52

Minek Pestrel Minek Bécsbe ?

Mikor nálam minden
előpénz nélkül
50 krajczáros részletekre
kapni
5 évi jótállás mellett
Singer varrógépet 28 frtért
Ringschiff varrógépet 50 frt.

FISCHER MIKSA

varrógépraktára

← L É V Á N . →